

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 233. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731117927184/facsimile.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Minna

Photografi, ak Gud, ja! saadan Kunstfærdighed, — Alt hvad man nu kan gøre, Hr. Fonger! i Amerika kan de nok nu fotografere med Farver; det stod at læse om i Avisen — Herre Gud, hvordan skal det saa gaa de stakkels Malere, men hvad skal man sige — Kunsten stiger, — Høg over Høg — den Enes Død den Andens Brød, hedder det jo. — Ak ja! — Det er forresten en Landsmand af Dem, som har malet det, han var ogsaa vor Logerende, — — Hr. Stephensen hed han saamænd — han boede her et halvt Aar. —

Hun talte langsommere, gik næsten i Staa, og betragtede mig med et Blik, der var saa lurende, som hendes noget sløve Øjne kunde udsende.

— Ja, jeg véd det nok, Minna har fortalt mig det altsammen, hun holder ikke Noget hemmeligt for mig.

— Nej, naturligvis, vist saa, en Landsmand af Dem, og ovenikøbet en Kunstner, — det har De naturligvis hørt om, sagde hun hurtig, aabenbart tilfreds med at vide, hvor hun havde mig, men frygtelig angst for, at vi skulde komme ind paa et pinligt Omraade. — Ak ja, saadan et Talent, det maa De nok sige! — (Jeg havde slet ikke sagt noget Lignende). — Og et net Menneske, saa behagelig i Omgang! Han betalte mig altid punktlig,

endogsaa forud undertiden, — ikke fordi jeg bad ham derom, men det var knappe Tider, og han var saa fintfølede. Han røg kun Cigaretter, — det var noget Andet end vor nuværende Logerende, — han er forresten ogsaa Maler, det vil sige, — han er fra Holsten — det er Lokaler han dekorerer, Lofte og Vægge. . . . Men Hr. Stephensen røg kun Cigaretter, — aa, naar man den Gang kom herind i Stuen, det var ligesom De kunde lugte Røgelsen i den katholske Kirke. Ja, dér har De da været? min Gud, saa højt der er til Loftet, og alle de Lys paa Altret, — ak, og saadan som de synger! det er ligesom man hørte Englene, — jeg har været der med Minna, — hun sagde, det var Latin de sang. . . . Ellers gaar jeg i Anna-Kirken her henne, det er en mageløs Præst, vi har, forleden tog han mig i Haanden, og han spurgte efter Minna, — han har konfirmeret hende — forresten kan hun ikke lide ham — hun er lidt vanskelig, det vil sige, — saadan — med Mennesker, hun faar let Noget at udsætte. . . . Naa, naturligvis har hun Ret, paa sin Maade, — der er mange slette Mennesker til, men hvad skal man sige, Herregud! derfor har vi Religionen, — hvad var vi uden Religionen, Hr. Fenger!

— Ja, jeg maa desværre bekende, at jeg ikke